

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ / THE HOLY YEAR OF MERCY

HANA GERZANICOVÁ

VE JMÉNU
MILOSRDENSTVÍ

IN THE NAME
OF MERCY

VYDAVATELSTVÍ / PUBLISHER
Miloslav Krist - ARTKRIST

Plzeň / Pilsen 2016

© Poems, translations: Hana Gerzanicová, 2016

© Cover, illustrations: Miloslav Krist, 2016

ISBN 978-80-905499-7-5

HANA GERZANICOVÁ

VE JMÉNU
MILOSRDENSTVÍ

IN THE NAME
OF MERCY

Svatý rok milosrdenství 2015 - 2016

The Holy Year of Mercy 2015 - 2016

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

Materiální svět, v němž žijeme, poznáváme svými smysly. Ale tento hmotný svět má svůj protějšek – je to svět abstraktní neboli duchovní.

Duchovní svět vnímáme skrze svět reálný a „hmatatelný“, který vlastně na světě „neviditelném“ závisí. Oba tyto světy mají své protějšky. Svět materiální má krásu a ošklivost, svět duchovní dobro a zlo.

Jedna z částí světa duchovního je milosrdenství. Mluvíme-li o milosrdenství, promítáme je do života reálného, který milosrdenství zlidšťuje a zviditelňuje v lidském konání jednotlivců. Bez konkrétních příkladů bylo by asi těžké milosrdenství pochopit. V dnešním světě se s tímto fenoménem setkáváme méně často snad proto, že není dostatečná nabídka vzorů, které by nám tento pojem objasňovaly.

V současné době, kdy probíhá Svatý rok milosrdenství, dovolujeme si přiblížit veřejnosti tyto vzory, aby i náš čas a naše generace byla obohacena tímto hluboce lidským darem, který udržuje, promítá a zachraňuje lidskou důstojnost.

Následující stránky o milosrdenství byly vytvořeny z iniciativy Plzeňské komendy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského a komtura komendy Chev. Václava Voříška. Sám náš Řád je pro nás vlastně základním kamenem budovy milosrdenství, s tímto posláním vznikl a v tomto duchu pokračuje stále i v době současné.

THE HOLY YEAR OF MERCY

The material world within which we exist presents itself to us via our senses. Yet this material world has its counterpart, a world that is abstract-namely a spiritual world.

We perceive this spiritual world through its effects on the material world, which is partly dependent upon it. Both worlds consist of their opposites: within the material world it is beauty and ugliness, within the spiritual world it is the good and the evil.

One part of the spiritual world is called „mercy“ presenting itself as charity. When we discuss this phenomenon we project it into our real life, where it becomes visible in human activities. Without these examples the comprehension of mercy might be difficult. In today's world we often lack examples to illuminate the very meaning of the concept of mercy.

As the time between 2015 and 2016 was named „The Holy Year of Mercy“ we take the liberty to elucidate to the public these examples of mercy so that our time and our generation may be enriched with this deeply human gift which upholds, projects and reclaims human dignity.

It was the Plzeň Commandery of the Military and Hospitaller Order of St. Lazarus of Jerusalem under the Commander of Chev. Václav Voříšek whose initiative produced these pages about mercy. The Order itself is the foundation stone of a building of mercy and in this mission and spirit it continues even in the present times.

Sv. Lazar z Betánie

Hlavní patron řádu sv. Lazara

Lazar se narodil v malé vesnici Betánie nedaleko Jeruzaléma a byl Kristovým přítelem. V posledním roce Ježíšova působení nemocný Lazar zemřel a byl pohřben. Po čtyřech dnech ovšem na pokyn Ježíše vychází z hrobu a stává se významným Kristovým učedníkem.

Legendární je popis Lazarova druhého pohřbení, kdy byl spolu se svými sestrami vysazen na moře do člunu bez vesel. Nedobrovolná cesta skončila na území dnešní Francie, kde Lazar zemřel mučednickou smrtí a byl pohřben podruhé.

Už ve starověku byl Lazarův dům i hrob v Betánii cílem mnoha poutníků. Svätý Lazar je patronem malomocných, ale také hrobařů a žebráků. Jeho památku si připomínáme 17. prosince.

St. Lazarus of Bethania

The main patron of the Order of St. Lazarus

Lazarus was born in a small village in Bethania in the vicinity of Jerusalem. He was a friend of Jesus. In the last year of Jesus activities Lazarus became ill, died and was burried. After four days through Jesus intervention he comes out of the tomb and becomes an important Christ's disciple.

A legend describes Lazarus' second burial, when together with his sisters he was placed on the sea on a boat without oars. This involuntary journey ended somewhere in today's France. There he died as a martyr and was burried for the second time.

Already in olden times the house and grave of Lazarus were aims of pilgrimiges. St. Lazarus is the patron of lepers but also the patron of beggars and grave-diggers. We remember him on December 17.

ŘÁD SVATÉHO LAZARA

Život není sad plný radosti,
je mnoho úskalí tam,
slzí, smutku, bolestí
a pouze milosrdná
láskyplná ruka
dovede pomáhat, stírat,
léčit lidská muka.

Je třeba odvahy
a lásky k lidem,
v bouřích utrpení
naplnit je klidem.
Je třeba soucitu
a víry v lidskou duši,
bez ní by lidé zůstali
pro rány druhých hluší.

Jak kdysi oděn v brnění
proti zlu rytíř v boj se dal,
tak rytíř svatého Lazara
pro útěchu, pomoc bojoval.

Dodnes jsou tito rytíři
oděni v brnění lásky.
Nemocným, opuštěným ve stáří
stírají žalu vrásky.

A duše těchto rytířů
bojuje pro svá přání,
aby těm v údolí bolesti
přinesli požehnání.

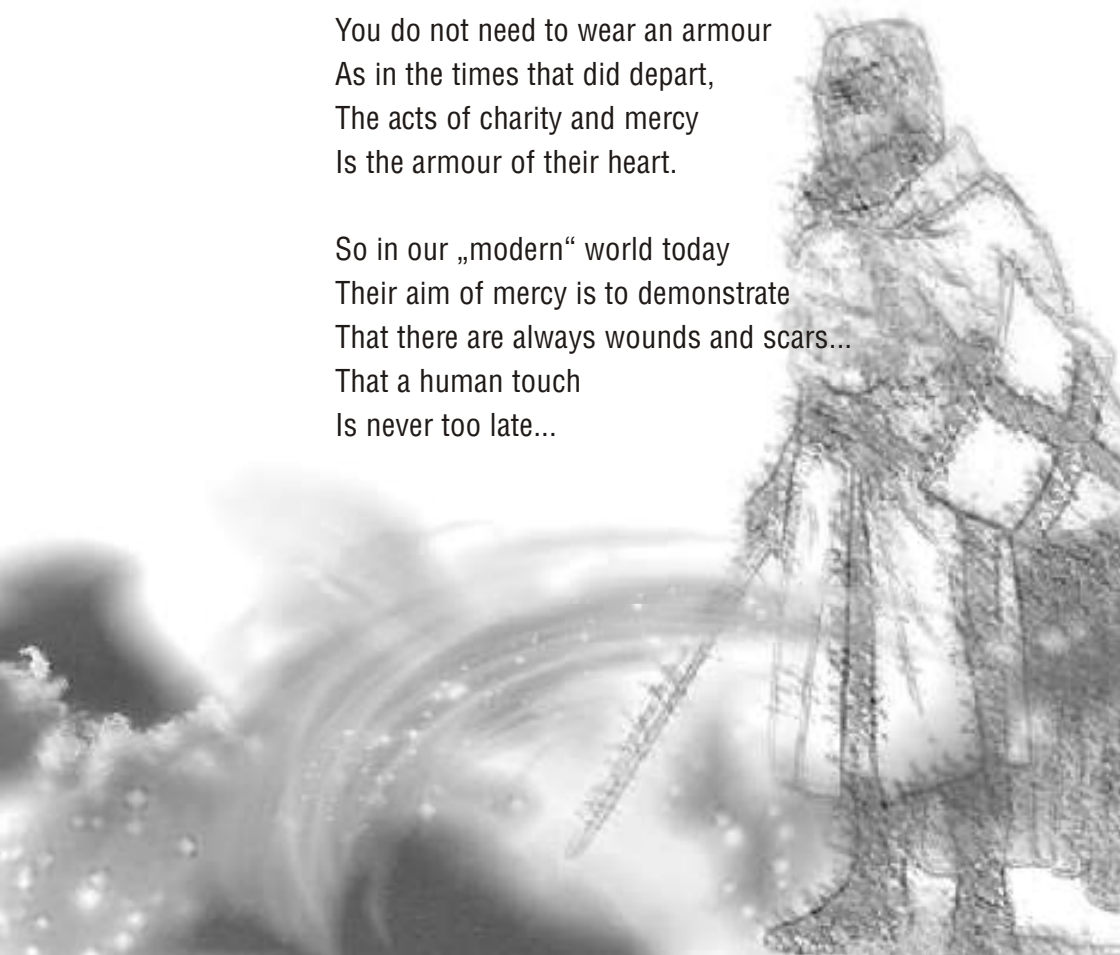
THE ORDER OF ST. LAZARUS

The roots of this Order are in history
Of Crusaders in the Holy Land...
That life is not a Fairytale
They prove so well they understand...

They are the „Knights of Mercy“,
Same as in those olden days.
To the wounded, sick and close to death
They bring in care some sunshine rays.

You do not need to wear an armour
As in the times that did depart,
The acts of charity and mercy
Is the armour of their heart.

So in our „modern“ world today
Their aim of mercy is to demonstrate
That there are always wounds and scars...
That a human touch
Is never too late...

Sv. Anežka Česká (1211–1282)

Narodila se v Praze jako dcera českého krále Přemysla Otakara I. Od tří let procházela výchovou v klášterech a ovládala několik jazyků. Už v dětském věku byla několikrát zasnoubena, ale k žádnému sňatku nikdy nedošlo.

S pomocí bratra Václava I. založila Anežka v Praze r. 1232 špitál a špitální bratrstvo – pozdější Rytířský řád křižovníků s červenou hvězdou. Založila také klášter žen a mužů řehole sv. Františka, kde se stala první představenou.

Anežka Přemyslovna po celý život rozdávala s nesmírným úsilím a pokorou lásku i naději všem chudým, nemocným a trpícím. Kanonizována byla v roce 1989 a její památku si připomínáme 13. listopadu.

St. Agnes of Bohemia (1211–1282)

Born in Prague as the daughter of the Czech King Přemysl Otakar I. From the age of three years she was brought up in convents and mastered several languages. She was already engaged in childhood years several times, yet she really never married.

With the help of her brother Wenceslaus I. Agnes founded in Prague in 1232 a hospital and a hospital Order – that later became the Order of the Knights with the Red Star. She further founded a convent for men and women that was the Order of St. Francis, where she herself became the first superior.

St. Agnes devoted with extreme efforts all her life to care for the poor, the needy and the suffering. In 1989 she was proclaimed a saint whose memorable day is November 13.

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ

Anežko svatá,
od dalekých věků
vyvolil Bůh Tebe,
bys novou svatozáří
osvítla nebe.
Ne leskem zlata
na královském trůně,
však láskou k chudině
Tvoje srdce stůně.
Šat spínáš křížem
v klášterní své cele,
pro potřebné a nuzné
dny své dáváš celé.

Anežko svatá,
dcero českých králů,
Bůh nabídl Ti cestu
jiných ideálů.
Ne nádhera a sláva
císařského dvora,
hlas prostý z Assisi
Tvou duši táhne, volá:
„Buď matkou ubohým,
jim zasvěť svoje síly,
do svého náručí
obejmi národ milý.“

Anežko svatá,
dobrotivá, milá,
na našem obzoru
jsi stále hvězdou byla.
Žila jsi rozkvět
naší české říše

a v jejím ponížení
modlitby Tvé tiše
nesly se ke Kristu,
jenž sílil Tvoji víru
za Tvoji vlast,
by kvetla opět v míru.

Anežko svatá,
od dalekých věků
vyvolil Bůh Tebe,
bys v NAŠEM čase
ozářila nebe.
Dnes vyplní se touhy
dlouhých generací,
Tvůj národ rozprchlý
k Tobě se zas vrátí.
Má jiná pouta,
nové bídy, rány...
Dnes, svatá Anežko,
Tvá láska ať ho chrání.

Anežko svatá,
dcero českých králů,
dostáváš korunu
nadhvězdných ideálů.
Ke slávě věčné
nebeského dvora
dnes Tebe Boží hlas,
Anežko Česká, volá.
Tvé slzy, bolesti,
utrpení, vrásky,
v Tvém šatě královském
jsou diamanty lásky.

ST. AGNES OF BOHEMIA

St. Agnes,
Within your royal blood
Grew visions
Of St. Francis
Humble gown –
For Service to the poor,
The needy of your time
You gladly traded in
The gold of regal crown.

St. Agnes,
You spun your hours
With threads of love
Of your people
Your native lands,
Facing all hardships
By trusting God,
Arduous work
And praying hands.

St. Agnes,
Into your royal blood
You poured the wounds,
The suffering,
Your nation's bitter tears.
From the solitude
Of a convent cell
Petitions rose
For peaceful years.

St. Agnes,
God has accepted
Your gifts of life
Wrapped in St. Francis
Humble gown –
Today He adorns
Your Holy name
With glorious rays
Of an eternal crown.

Sv. Zdislava (1220?–1252)

Česká šlechtična Zdislava z Lemberka se narodila v Křižanově někdy mezi roky 1220–1225. Pocházela ze vzdělané, zámožné a zbožné rodiny a byla vychovávána v úctě k řeholnímu a kněžskému stavu.

Zřejmě už v šestnácti letech byla Zdislava provdána, žila s manželem na hradě Lemberk a stala se matkou čtyř dětí. Sama žila v odříkání, ale proslula neúnavnou pomocí všem nemocným a chudým. Byla rovněž laickou spolupracovnicí dominikánského řádu a s manželem založili špitál a několik kostelů.

Zdislava zemřela roku 1252. Blahořečena byla v roce 1907 a kanonizována roku 1995. Památku sv. Zdislavy připomínáme 30. května.

St. Zdislava (1220?–1252)

A Czech noble lady of Lemberk, born in Křižanov sometimes between 1220–1225. She came from an intelligent, rich, and pious family and was brought up to honour convent life and priesthood.

She was married about the age of 16 and lived with her husband in the castle of Lemberk, where she became mother of four children. She lived a simple life and became famous for her tireless help to the sick and poor. She also was a lay co-worker of a Dominican Order and together with her husband they founded a hospital and several churches.

Zdislava died in 1252. She was proclaimed „Blessed“ in 1907 and a „Saint“ in 1995. We remember her on May 30.

SVATÁ ZDISLAVA

Tvou zbožnost, Zdislavo,
ne v lidském,
v čase věčném
Bůh oceňuje, váží...
Věrného srdce dary
odmění svatozáří.

Z Lemberka hradu
v rouše řeholním
Tvé kroky bosé
v klášter spěchaly...
Tvé ruce almužny
vždy štědře rozdaly.

Nit poslušnosti
k rodičům,
v manželství
Tvůj život tkala...
Bohatství pozemských
pokorně jsi se vzdala.

Laskavá, moudrá,
dobročinná,
sedm set let
jsi Čechům vzorem byla...
Dnes české nebe
Tvá hvězda ozářila.

Příkladem, slovy,
modlitbou,
vůní své duše
šířila jsi v Krista víru...
Kéž Tvoje svatost
dá i dnes nám sílu.

Do nové dráhy
národních dějin
svítíš nám v cestu
Zdislavo z nebe...
Do české koruny
Bůh vsadil nám Tebe.

Žehnej a pomáhej,
duchovní almužny
rozdávej lidu,
který Tě zdraví...
Zdislavo svatá
s Tvé nebeské slávy...

ST. ZDISLAVA

Your charity had many
Shapes and faces
From palace days with
Ornaments and laces.

To simple walls
Of houses down in town
Where you were dressed
In a simple convent gown.

No matter where you stepped
Charity was your aim.
Your loving acts of mercy
In God's embrace remain.

Your holy life is a star
On the sky of history.
It shines through time and space
To us in memory.

Eliška Přemyslovna (1292–1330)

Dcera českého krále Václava II. přišla už v pěti letech o matku a po smrti otce i bratra se sama stává důležitým aktérem mocenských bojů. Také z toho důvodu je v roce 1310 oddána s Janem Lucemburským.

Mladý král ovšem pobývá často v cizině a politické rozbroje mezitím rozvrátily šlechtickou jednotu v zemi. Zasáhly i do manželství – král uvěřil, že se Eliška snaží získat jeho korunu pro syna Václava a děti jí roku 1319 odebral. Přestože se během následujících let manželům narodili další tři potomci, jejich vztahu to nepomohlo.

Eliška podporovala stavbu Zbraslavského kláštera a velmi usilovala o svatořečení Anežky České. Byla trpící matkou i neúnavnou bojovnicí za spravedlnost. Pro nás navždy zůstává i důstojnou matkou českého krále Karla IV.

Elisabeth of the House of Přemysl (1292–1330)

Daughter of the Czech King Wenceslaus II. At the age of five she lost her mother and after the death of her father and brother she became an important figure in the fights for power. In 1310 she is married to John of Luxembourg.

The young King is spending a great deal of time in foreign lands and in the meantime political quarrels disrupted the unity of aristocracy inside the country. They even affected their marriage – the King believed the story that Elisabeth is trying to obtain his crown for her son Wenceslaus and in 1319 he took her the children away. In spite of the fact, that 3 more children were born in the marriage it had no effect on their relationship.

Elisabeth supported the building of the monastery in Zbraslav and concentrated on the sanctification of Agnes of Bohemia. She was a suffering mother and a tireless fighter for justice. For us she remains a dignified mother of the Czech King Charles IV.

ELIŠKA PŘEMYSLOVNA

Ze tmy dob dávno zašlých
vycházíš dnes jako světlo dní,
do vyschlých tůní ideálů
Tvé čisté vody nově pramení.

Přicházíš jako posel hodnot,
které ve víru spěchu ztrácí svět.
Beze slov připomínáš generacím
kam je nutno se dnes zahledět.

Oponu zvedáš, kde na jevišti dějin
nabízíš národu ten nejkrásnější dar:
své srdce plné dobra, víry, lásky,
které rod Přemyslovců Tobě zanechal.

Byla jsi, Eliško, mučednicí srdce,
které jsi obětovala pro českou zem a lid.
Byla jsi matkou krále „Otce vlasti“
– dej národu ze zmatků opět klid.

Světlo víry rozsviť tápajícím duším,
probud' hodnoty, které svět dnes ztrácí,
buď naším majákem, kam přes bouře
národa loď se do bezpečí vrací.

V hlubinách vesmíru staň se naší hvězdou,
aby ve světa mozaice místo své jsme měli.
Duchovní královnou zůstaň české zemi,
abychom, Eliško, v katastrofách dějů nezemřeli.

ELIZABETH OF THE HOUSE OF PŘEMYSL

Like a sunrise in our days of smog
You shine to us from times passed away...
Refill with healing water the drying wells,
Revive humanity in our world to stay.

You whisper silently messages of values
That fade away in the world endless speed,
Offering the most precious gifts of all:
Goodness, charity, love, faith that we need.

You remind us of your wounded heart
Beating for your nation's better day.
Mother of king Charles the IV, whose title
„Father of our homeland” is here to stay.

Be our holy queen, our lighthouse
Whose rays in darkness, danger, times of fear
Will anchor safely our nation's ship
Through storms in a harbour where the peace is clear.

Sv. Damien de Veuster (1840–1889)

Vlámský katolický kněz a řeholník z Kongregace Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie. Jako misionář zasvětil svůj život pomoci malomocným na havajském ostrově Molokai.

Otec Damien žil v kolonii na ostrově šestnáct let a za tuto dobu zde dokázal vybudovat kostel, nemocnici, vodovod, školu i sirotčinec. Sám se ovšem nakazil leprou a roku 1889 zemřel, ale v té době už měl řadu pomocníků, kteří v jeho díle pokračovali.

V roce 1995 byl prohlášen za blahoslaveného a roku 2009 svatořečen. Otec Damien se stal nejen patronem Havaje, ale také patronem lidí postižených leprou a nemocí AIDS. Jeho památku si připomínáme 15. dubna.

St. Damien de Veuster (1840–1889)

A Flemish catholic priest and monk of the Congregation of „The Most Holy Hearts of Jesus and Mary“.

As a missionary he devoted his life for the lepers on the island of Molokai. Father Damien lived 16 years among the colony of lepers and during this time he managed to build there a church, a hospital, a water system, a school and even an orphanage. In time he became himself a leper and died in 1889, yet then he already had enough helpers who continued in his work.

In 1995 he was proclaimed „Blessed“ and in 2009 „a Saint“. Father Damien is not only the patron Saint of Hawaii, but also a patron saint of lepers and those with AIDS. He is remembered on April 15.

SVATÝ DAMIEN DE VEUSTER

Byl jsi „otcem“ opuštěných,
ztracených lidských stád,
lidí, kteří žili a umírali
vyhoštění – kde nikdo je neměl rád.

Do kláštera vedly Tvé kroky,
oblékáš hábit a „Damián“ jméno.
Odjíždíš na ostrov Molokai,
kde malomocných hnízdo bylo vytvořeno.

Pro tyto lidské trosky
jsi věnoval hodiny svého života.
Byl jsi „otcem“ těchto navždy ztracených,
pod Tvojí péčí „ostrov hrůzy“ rozkvétá.

Vždyť i ten malomocný byl člověkem,
byť nemocí a bídou znetvořený,
který pro svět a lidskou společnost
už neměl vůbec žádné ceny.

A přece v tom smetišti odpadu
byly duše a srdce, která cítí
a ocení pomoc a dotek lásky
i v tom nejsmutnějším žití.

Stal jsi se nakonec jedním z nich
a nemoc zničila i Tvoje tělo...
Však Tvoje dílo milosrdenství
ve světě nikdy, nikdy nezemřelo!

ST. DAMIEN DE VEUSTER

„Damian“ was his convent's name
When in Belgium a peasant's son
Became a priest and for the needy
His work of mercy had begun.

The island of Molokai
Was the lepers' dumping spot
Where they were left to vegetate,
In horror conditions there to rot.

Among this abandoned race
He decided his days to live.
To the outcast, forsaken, forgotten
A ray of love and care to give.

For he didn't see only distorted shapes
But people with a soul and heart.
There on this „Horror Island“
His works of mercy had their start.

He was a „father“ to those human wrecks.
– For to show care is never too late –
With his work and deep concern
He uplifted their deadly fate.

Finally he joined them all...
Leprosy took his time away...
Yet his acts of work, care and love
Will never die – with us they stay...

Albert Schweitzer (1875–1965)

Schweitzer pocházel z Horního Alsaska (dnes Francie) a byl synem protestantského faráře v katolickém prostředí. Vystudoval filozofii a teologii, ale stal se i vynikajícím varhaníkem. Od roku 1900 byl vikářem ve Štrasburku, kde začal studovat medicínu. Po dokončení studií opustil univerzitu, oženil se a začal nový život.

Roku 1913 odjíždí do rovníkové Afriky a zakládá nemocnici pro domorodce nakažené leprou, tehdy nevyléčitelnou nemocí. Financuje ji z darů a z výdělků za koncerty.

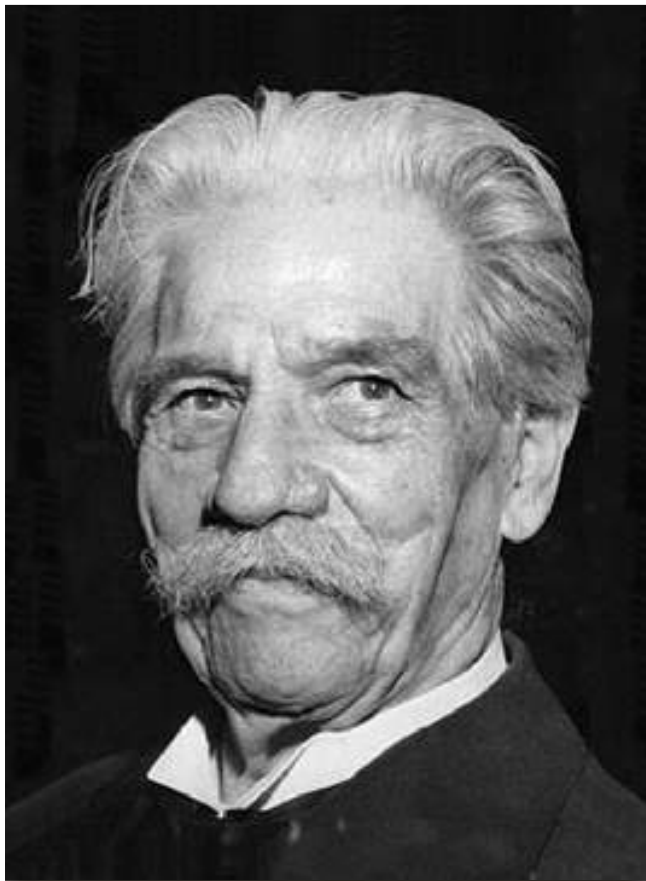
Po 1. sv. válce se několikrát vrací do Evropy, mimo jiné navštěvuje i ČSR. V Africe zakládá novou nemocnici. V roce 1952 obdrží Nobelovu cenu za mír a za získané peníze buduje vesničku pro oběti lepry. Umírá v africkém Lambaréné, kde je i pohřben.

Albert Schweitzer (1875–1965)

Schweitzer's origin is a place of today's France. He was the son of a protestant clergyman within a catholic surrounding. He studied philosophy and theology and even became an outstanding organist. From 1900 he was vicar in Strasburg where he started to study medicine. After finishing his studies he left the university, married and started a new way of life.

In 1913 he left for equatorial Africa where he founded a hospital for native lepers – a sickness at that time not cureable. He financed everything from gifts and his concerts' earnings.

After the First World War he returned to Europe several times, even visited the Czech Republic. He builds a new hospital in Africa. In 1952 he was awarded the Nobel Prize of Peace and uses the money to build for the lepers a village. He died in African Lambaréné where he is buried.

ALBERT SCHWEITZER

Člověk – jako každý z nás...
Studia, vědy, hudby tvůrčí kvas
a veškeré duševní
a myšlenkové zrání
cítí, že musí naplnit
prostými činy – prací,
to bylo jeho přání.

Afrika teologa táhne, láká
a tam, kde lékařů
je dosud velká ztráta,
kam tóny Bacha dosud nezazněly,
v pralesech rovníkové Afriky,
chce mít život celý.
Tam nemocnici staví,
by lidé neznámí
v bolestech, v bídě ztracení
nabyli opět zdraví.

Pochopil a náhle poznal,
co jiní nechápali:
že city, myšlení a ušlechtilost
musí se projevit
PRAKTICKÝMI dary.
Že duševno a abstraktno
se musí obléct v reality šat –
jen tak je možno ideály
v životě prokázat.

Tak všechna postavení
a zasloužené slávy
na cestě života se staly
jen vadnoucí stébla trávy...
Jiný svět viděl, chápal,
do něho zamířil své kroky
a těm nejchudším, ztraceným,
věnoval žití roky.

My, lidé Země,
za náš vzor Vás máme
a s úctou nejhlubší
dál na Vás vzpomínáme.
Ceny, které jsme Vám
zaslouženě dali,
jste jistě nesl k trůnu
Vašemu hvězdnému králi.
A tóny Bacha kdesi
ve vesmíru
v nekonečno hrají píseň
o dobro, lásce, míru...

ALBERT SCHWEITZER

A man who didn't live
For social pomp or publicity,
A man who had his dream
To give his days to humanity.

His talents need no concert halls
But the hardship of a human race
The forests of Africa
His knowledge wants to face.

He feels that all glories of success
Will fade like grass away...
Only the human compassion –
The gift of help and love will stay.

In equatorial forests of Africa
He chooses his homely nest.
Builds a hospital for those in need
To the poorest he does his best.

Today within the universe
Millions of light years away
He hears his mercy symphony
On eternal cosmic rays to play.

Blahoslavený Karel I. Habsburský (1887–1922)

Císař rakouský, král uherský a český

Narodil se v rakouském Persenbeugu a byl vychováván v katolickém duchu. Na vídeňském gymnáziu studoval přírodovědné obory, krátce se věnoval vojenské kariéře a od roku 1906 zahájil studium na pražské univerzitě. V roce 1911 se oženil se Zitou Bourbonsko-Parmskou.

Po atentátu na Františka Ferdinanda se Karel v roce 1914 stává následníkem trůnu. Během I. sv. války umírá roku 1916 císař František Josef I. a Karel nastupuje na trůn. Veškeré jeho snahy o mírová jednání a národnostní smír v monarchii ovšem selhávají. Po prohrané válce v roce 1918 je císař Karel přinucen podepsat abdikaci na rakouský trůn. Po marných pokusech o obnovení monarchie je císařská rodina vyhoštěna na portugalský ostrov Madeira, kde Karel roku 1922 umírá.

Za blahoslaveného byl prohlášen roku 2004.

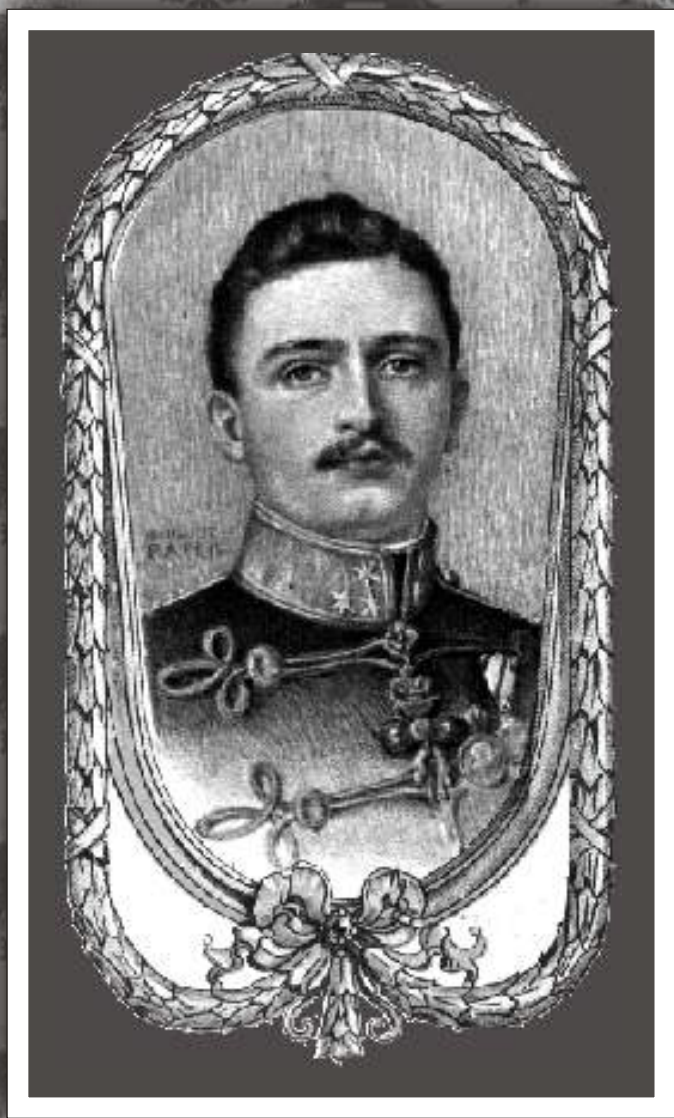
Blessed Charles I of Austria (1887–1922)

Emperor of Austria, King of Hungary and Bohemia

Born in Persenbeug in Austria and educated in a catholic spirit. Studied science at the Vienna College, partly also devoted his time to a military career and since 1906 became a student at the university of Prague. He married in 1911 Zita of Bourbon-Parma.

After the assassination on Franz Ferdinand he became the successor of the throne. During the First World War in 1916 the Emperor Franz Joseph I died and Charles became his successor on the throne of Austria. Yet all his efforts of peaceful negotiations and of a peaceful cooperation among nations within the monarchy have failed. After the last war in 1918 he was forced to abdicate the throne. He tried in vain to restore the monarchy and his family was exiled to the island of Madeira where he died in 1922.

He was proclaimed „Blessed“ in 2004.

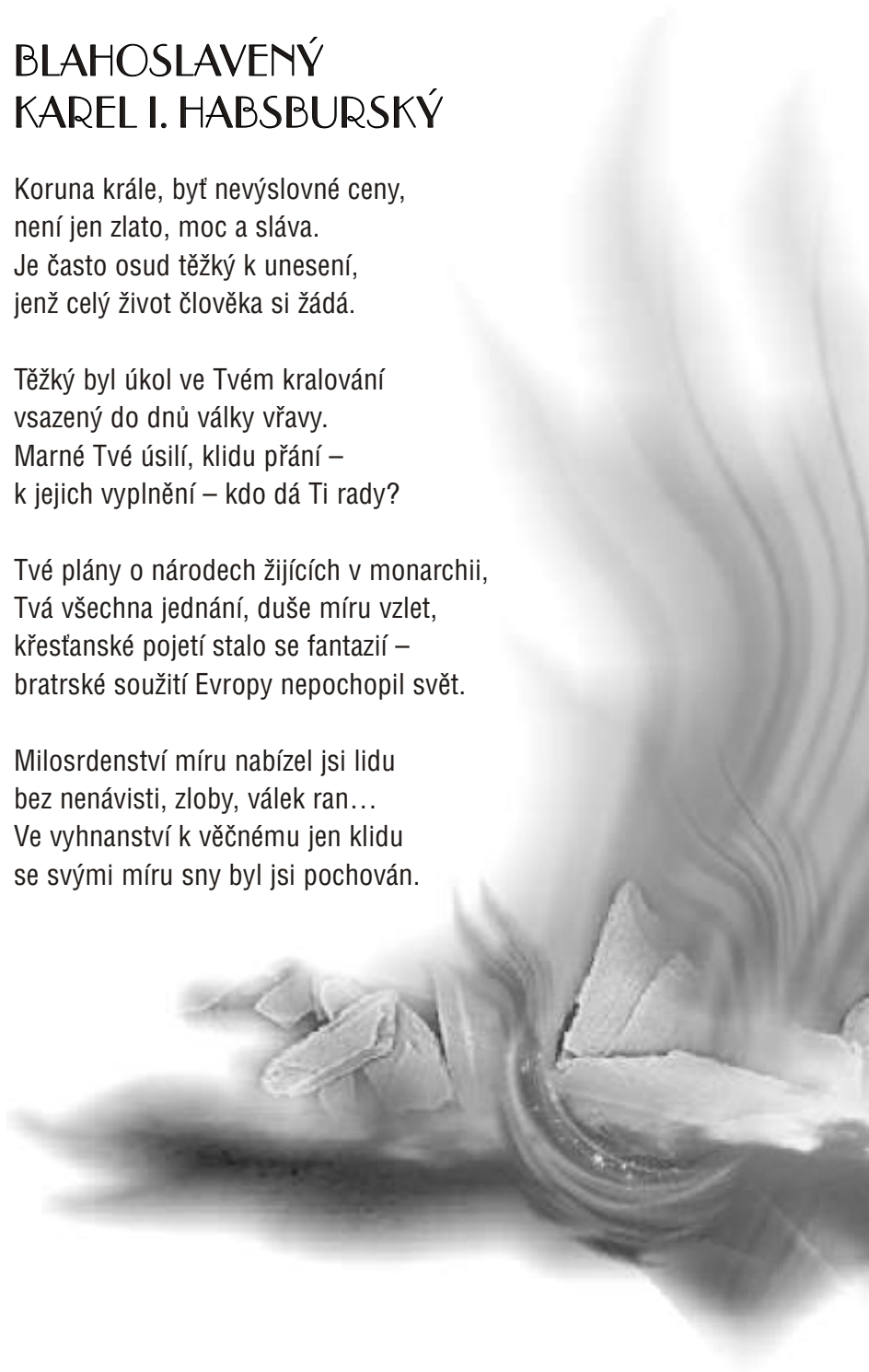
BLAHOSLAVENÝ KAREL I. HABSBURSKÝ

Koruna krále, byť nevýslovné ceny,
není jen zlato, moc a sláva.
Je často osud těžký k unesení,
jenž celý život člověka si žádá.

Těžký byl úkol ve Tvém kralování
vsazený do dnů války vřavy.
Marné Tvé úsilí, klidu přání –
k jejich vyplnění – kdo dá Ti rady?

Tvé plány o národech žijících v monarchii,
Tvá všechna jednání, duše míru vzlet,
křesťanské pojetí stalo se fantazií –
bratrské soužití Evropy nepochopil svět.

Milosrdenství míru nabízel jsi lidu
bez nenávisti, zloby, válek ran...
Ve vyhnanství k věčnému jen klidu
se svými míru sny byl jsi pochován.

BLESSED CHARLES I OF AUSTRIA

The emperor's crown
Is not only glory and gold,
Fine decorations, precious stones
Many a wounds and worries hold.

In difficult times was your ruling set
When the claws of war tore men apart.
How could you realize your plans
Of a peaceful Europe that grew in your heart?

Your vision of Europe where each nation
In unity had its ruling hand,
A christian brotherly co-operation was phantasy
To the world that didn't understand.

You offered people a peaceful way
Of existence deprived of wars and tears...
... In exile with your visions of peace
Were buried the hardships of your years.

Zita Bourbonsko-Parmská (1892–1989)

Manželka rakouského císaře Karla I.

Narodila se v Itálii, dostalo se jí vynikajícího vzdělání a hovořila plynně několika jazyky. V roce 1911 se provdala za arcivévodu Karla a během následujících let se jim narodilo osm dětí.

V roce 1916 nastupují manželé na trůn a Zita brzy získává významné postavení. Věnuje se charitě, ale má vliv i na mírová jednání a manžela bezvýhradně podporuje. V roce 1918 dochází ke zhroucení monarchie a Karlově abdikaci. Císařská rodina je vyhoštěna na ostrov Madeira, kde Karel umírá.

Zita se poté věnovala výchově dětí. Její snahy o obnovení monarchie zmařila 2. sv. válka a v roce 1940 prchá do Kanady. Do Evropy se natrvalo vrací až r. 1953. Usazuje se v Lucembursku a později ve Švýcarsku, kde roku 1989 umírá.

V roce 2008 byl zahájen proces její beatifikace.

Zita of Bourbon-Parma (1892–1989)

Wife of Emperor Charles I of Austria

Zita was born in Italy. She had an excellent education and mastered several languages. In 1911 she married the archduke Charles and in the marriage were born eight children.

In 1916 the couple inherit the throne and Zita obtains soon a significant position. She devotes her time to charity yet also unconditionally supports her husband on his peaceful negotiations. The monarchy collapses in 1918 and Charles has to abdicate. The whole family is exiled on the island of Madeira, where Charles dies.

Zita continues to care for her children. Her attempts to restore monarchy fail as World War II started and she escapes to Canada in 1940. She returns to Europe in 1953. She settles down in Luxemburg and later in Switzerland, where she dies in 1989. In 2008 a process started for her nomination of „Blessed“.

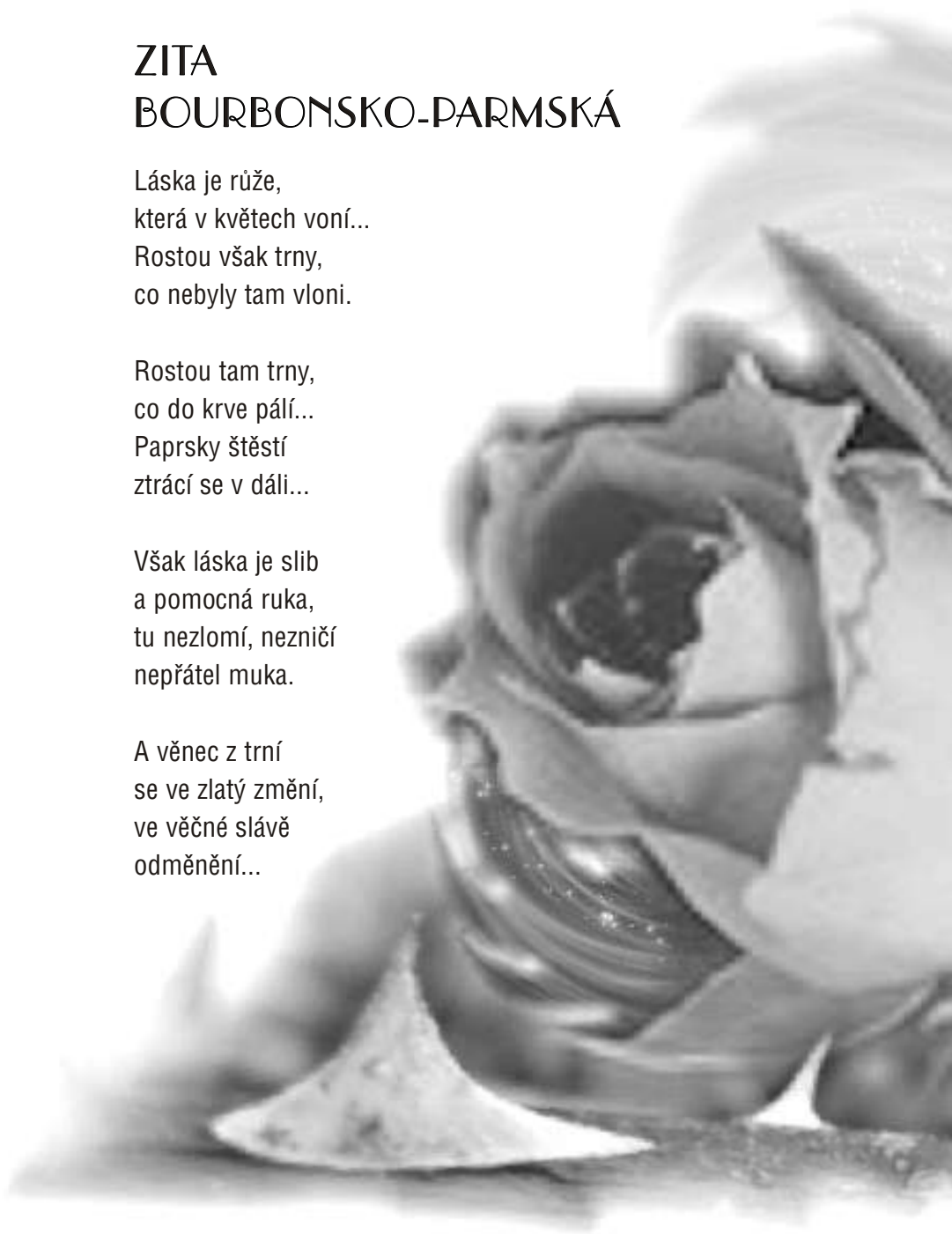
ZITA BOURBONSKO-PARMSKÁ

Láska je růže,
která v květech voní...
Rostou však trny,
co nebyly tam vloni.

Rostou tam trny,
co do krve pálí...
Paprsky štěstí
ztrácí se v dáli...

Však láska je slib
a pomocná ruka,
tu nezlomí, nezničí
nepřátel muka.

A věnec z trní
se ve zlatý změní,
ve věčné slávě
odměnění...

ZITA OF BOURBON-PARMA

Love is a rose on a stem
Where sharp thorns grow...
From the top of the blossom
You don't see then below.

Yet soon there shine
Red tears of blood
From a wounded heart
By the hardships' flood.

But love is a promise
Of faith and a helping hand
That the hatred of evil
Can withstand.

And your thorny crown
Changed now to gold
In your eternal glory
Forever to hold...

Sv. matka Tereza z Kalkaty (1910–1997)

Katolická řeholnice a misionářka se narodila v tehdy albánském městě Skopje. Po I. sv. válce odešla do Irska a v roce 1928 vstoupila do kongregace Loretánských sester. O rok později odjíždí do Indie, kde skládá slib novicky. Od roku 1934 se stává ředitelkou misijní školy v Kalkatě.

Od r. 1946 se věnuje už pouze nejchudším a umírajícím. Zakládá kalkatskou kongregaci Misionářek milosrdenství a řadu útulků pro umírající a chudé. Mnohokrát je za své úsilí oceněna – roku 1979 Nobelovou cenou míru.

Matka Tereza zemřela v září 1997, blahoslavenou je prohlášena v roce 2003 a svatořečena v roce 2016.

St. Mother Therese of Kalkata (1910–1997)

A catholic nun and missionary born in at that time town of Skopje in Albania. After First World War she went to Ireland and in 1928 entered the Congregation of Loretan Sisters. A year after she departs for India where she makes her religious vows. From 1934 she becomes principle of a missionary school in Kalkata.

From 1946 she devotes her time to the poorest and the dying only. She is the founder of a Congregation of „Missionaries of Charity“ and also starts many shelters for the dying and the poor. She has received many prizes for her efforts and was awarded the Nobel Prize of Peace in 1979.

Mother Therese died in September 1997, was proclaimed „Blessed“ in 2003 and will be further proclaimed „Saint“ in Antumu 2016.

SVATÁ MATKA TEREZA

Jen jeden život,
v něm životů na tisíce –
jen tolik vteřin, hodin, dní
a přece dokázat lze více.

Jen jeden člověk
a v něm zrcadlení mnoha životů.
Tak může existence člověka
mít zvláštní hodnotu.

Narodí se člověk v čase,
jenž nevidí jen slávu
a vzácnou krásu orchidejí –
ocení i polní travu.

Sklání se k malé chudobce,
jež málo úcty vzbudí
a vidí duši člověka
v místech kde žijí chudí.

A rány krve osudu
odměnou věčnou svítí,
za význam LÁSKY a OBĚTI
ve světě lidského žití...

ST. MOTHER THERESE

There is only one life –
Yet it can hold lives galore...
There are only so many hours,
Within them can be done much more...

Sometimes just within one soul
We see reflections of humanity...
Someone whose actions of love and care
Will remain engraved in posterity.

In time a personality is born
Who sees all fame and success pass –
Who doesn't value orchids' fame
Who values even the green of grass.

She bends towards a simple flower
That others hardly notice there.
To the poor, suffering, needy
She offers all her love and care.

And the wounds that burn and bleed
With an eternal compensation shine
To demonstrate how charity
In our human life is an act divine...

Sv. Jan Pavel II. (1920–2005)

Karol Wojtyła se narodil v polských Wadowicích. Roku 1938 byl zapsán na univerzitu v Krakově, ale na počátku války musel nastoupit na práci v kamenolomu. Matka zemřela už v jeho dětském věku, později i starší bratr a r. 1941 zemřel i otec. Posilou osamělého Karola byla touha po kněžském povolání, začal proto navštěvovat tajné univerzitní kurzy Teologické fakulty.

Po válce je vysvěcen na kněze a pokračuje ve studiích v Římě. V roce 1949 se vrací do Krakova a působí jako kaplan. V roce 1958 přijímá biskupské svěcení, o pět let později je jmenován arcibiskupem a posléze kardinálem. V roce 1978 je zvolen papežem a přijímá jméno Jan Pavel II.

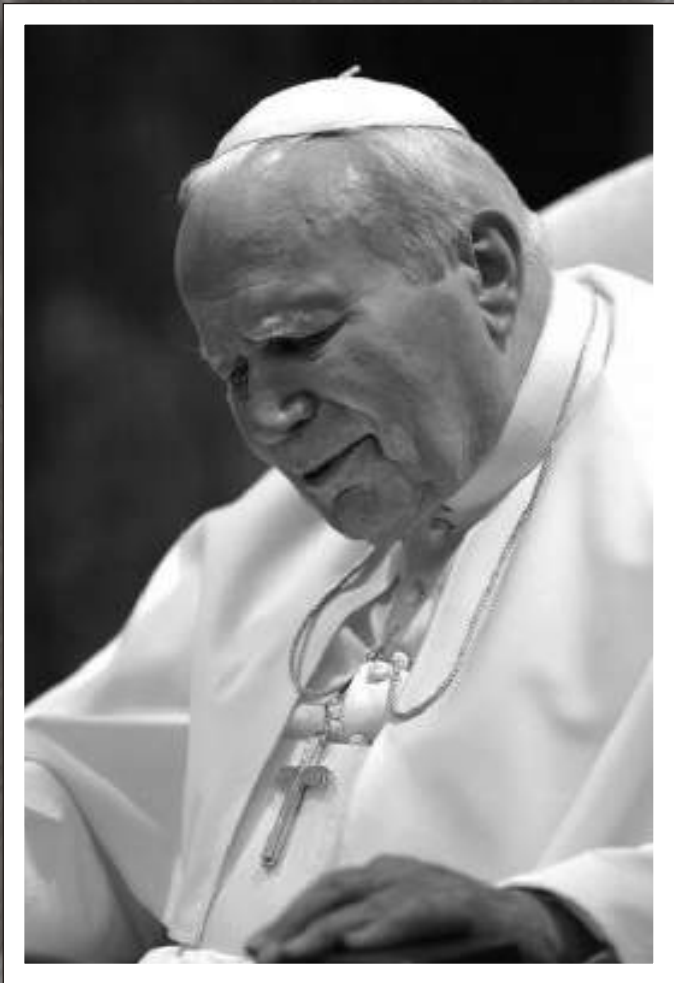
Byl vždy lidský, bezprostřední a výjimečný svými snahami o dialog s jinými církvemi. Památku si připomínáme 22. října.

St. John Paul II (1920–2005)

Karol Wojtyła was born in Wadowice in Poland. In 1938 he became a student on the university in Krakov, but as war started he was forced to work in a stone quarry. His mother died when he was a child, later his elder brother died and in 1941 he also lost his father. The strength of a lonely Karol was his dream of priesthood, threfor he secretly attended courses of theology.

After the war he became a priest and continued his studies in Rome. In 1949 he returns to Krakov and works there as an assistant to the local priest. In 1958 he becomes a bishop and five years later is proclaimed achbishop and then cardinal. In 1978 he is elected Pope and chooses his name John Paul II.

He was all his life a very human personality and exceptional in his efforts to create dialogues among different Church organisations. We remember him on October 22.

SVATÝ JAN PAVEL II.

„Ty jsi Petr – skála,
na ní postavím
církev svou...“
Tato slova tisíciletími jdou...

Papež Jan Pavel II.
Slovan na Petrově trůně
přináší světu naději,
světu, který stůně...

Mnoho řad papežů
historie psala,
bouře problémů
základy otrásala.

Stává se „Otcem“
pro duchovní své děti,
do všech končin země
poselství jeho letí...

Však život dál šel
svými rozličnými kroky,
další jména papežů
zapisovaly roky...

Spojuje Evropu
i náboženství jiná,
vznává lidskou křehkost:
nezapřít, kde je vina!

V čase, který nenávratně
letí
zrodilo se dvacáté
století...

Je novou tvář
v kulisách Vatikánu,
nadějí, odpuštění, lásky
a víry, jež léčí zloby ránu.

Doba bolestí, zoufalství,
nenávisť, zloby,
čas temné noci zbraní,
které plní hroby...

Je pontifikátem milénia
„náš“ papež z východu,
neodešel navždy,
byť tělo šlo do hrobu.

Tu z východu jde světlo,
které víra nese,
papež se vzkazem světu:
„Nebojte se!“

„Nebojte se – Bůh je s Vámi!“
Jeho poselství
zůstane světlou nadějí
Jeho svatosti.

ST. JOHN PAUL II

„You are Peter –
A rock of which
My Church will become
Foundation“...
These words resounded
From generation to generation...

And history wrote names
of popes for years...
There were problems, wars
Storms and many tears...

Yet in time which never
Stops to flow
A new century was born
From moments long ago.

A century of hatred
Of pain, evil, despair,
New weapons' darkest force
Made graves grow everywhere.

But from the East a light
Of faith is growing near...
A new pope's words proclaiming
„Abandon all your fears!“

Pope John Paul II from
A Slovanic land
Offers to the „world's family“
A fatherly loving hand.

His message of love, faith,
Hope, mercy, forgiveness
Remains with us forever
In the rays of his holiness.

ODPUŠTĚNÍ

Člověk není dokonalý tvor a proto chybuje a vznikají různá ublížení, konflikty i duševní bolesti. V tomto jsme si všichni rovni. Vytváří se tak zlost, řevnivost i nenávisť.

Tento negativní stav je jakýmsi osobním vězením, v němž chybí přátelství a dobro. Klíčem z tohoto vězení je právě odpuštění, které je důležitým milosrdenstvím v našem každodenním životě.

Snažme se odpouštět a svět bude krásnější.

Odpusť nám
naše viny,
jako i my
odpouštíme
našim viníkům...

FORGIVENESS

A human being is not a perfect existence, and therefore various hurts, conflicts and mental suffering arise. At this point we all are equal. Anger, frustration even hatred are often the results of our hurts.

This negative state is like some personal prison where friendship and goodness have no room. The key to release us from there is forgiveness which is one of the most important acts of mercy in our everyday life.

Let us try to become forgiving to make the world a nice place to live.

Forgive us our trespasses,
as we forgive them who
trespass against us...

MILOSRDENSTVÍ

Milosrdenství je korunou
na stromu člověka,
v něm jeho lidská přirozenost
plně rozkvétá.

V něm vyzařuje skrytý
vzácný lidský dar:
ne v moci, slávě –
však tím, co člověk udělal.

Snad proto v životě
roste též bodláčí...
Pro lidské utrpení
peníze nestačí.

A pokrok, úspěch vědy
životu všechno nedá.
Člověk vždy člověka
na cestě životem hledá.

A je to lidské slovo
a je to pochopení...
Bez milosrdenství snad
v našich dnech úsměv není...

Člověk žijící jen pro své
blaho na zemi
je opuštěný tvor –
snad vlastně ztracený...

MERCY

Mercy is on the tree of man
Like an invisible golden nest
Where his gift of personality
Presents itself in its very best.

From there he radiates
His gift of humanity,
Not via gold and fame
But through his activity.

Maybe that's why in life
Are times so hard and rough...
To relive the human suffering
money is often not enough.

Even the progress of modern times
Is really not what mankind needs.
On our lifetime journey
Everyone another human being seeks.

For it is the human touch
A word, understanding, help for a while...
Maybe that without the touch of mercy
We would not even know a smile.

If we lived our years on Earth
Only for our own welfare
We would have lost the meaning
Why we are actually living there.

Autoři a zdroje ilustrací a fotografií osobností:

Authors and sources of illustrations and photographs' celebrities:

Znak Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského: Plzeňská komenda OSLJ

Sv. Damien de Veuster: [https://commons.wikimedia.org/wiki/](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Father_Damien,_photograph_by_William_Brigham.jpg)

File:Father_Damien,_photograph_by_William_Brigham.jpg

Albert Schweitzer: [https://commons.wikimedia.org/wiki/](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bundesarchiv_Bild_183-D0116-0041-019,_Albert_Schweitzer.jpg)

File:Bundesarchiv_Bild_183-D0116-0041-019,_Albert_Schweitzer.jpg

Sv. matka Tereza z Kalkaty: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:MotherTeresa_094.jpg

Sv. Jan Pavel II.: Autor: Eric Draper – whitehouse.gov, Volné dílo, [https://commons.](https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=115922)

[wikimedia.org/w/index.php?curid=115922](https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=115922)

Znak Sv. Jan Pavel II.: Papal styles of Pope John Paul II - author: User:mAgul -

[https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/5/54/John_paul_2_coa.svg/](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/5/54/John_paul_2_coa.svg/100px-John_paul_2_coa.svg.png)

100px-John_paul_2_coa.svg.png

Znak v podtisku Bl. Karel I. Habsburský: Autor: Sodacan -

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=22841323>

Znak v podtisku Zita Bourbonsko-Parmská: Autor: Sodacan - [https://upload.wikimedia.org/](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/2/28/Imperial_Coat_of_Arms_of_the_Empire_of_Austria.svg/730px-Imperial_Coat_of_Arms_of_the_Empire_of_Austria.svg.png)

[wikipedia/commons/thumb/2/28/Imperial_Coat_of_Arms_of_the_Empire_of_Austria.svg/](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/2/28/Imperial_Coat_of_Arms_of_the_Empire_of_Austria.svg/730px-Imperial_Coat_of_Arms_of_the_Empire_of_Austria.svg.png)

730px-Imperial_Coat_of_Arms_of_the_Empire_of_Austria.svg.png

Veškeré další portréty a ilustrace / All other portraits and illustrations:

Archiv Miloslav Krist / Archive Miloslav Krist

HANA GERZANICOVÁ

VE JMÉNU MILOSRDENSTVÍ

IN THE NAME OF MERCY

Básně, úvodní text, závěrečný text a překlady do angličtiny /

Poems, introduction, closing text and translations into English:

Hana Gerzanicová

Životopisy osobností, ilustrace, návrh obálky a celková grafická úprava /

Biographies of personalities, illustrations, cover design and overall layout:

Miloslav Krist

Typografie a DTP / Typography and DTP: Miloslav Krist

Vydavatel / Publisher: Miloslav Krist - *ARTKRIST*, Houšková 32, 326 00 Plzeň

Tisk / Printing: Typos, tiskařské závody, s. r. o., Podnikatelská 14, 320 56 Plzeň

Vydání první, Plzeň 2016, Česká republika /

First edition, Pilsen 2016, Czech Republic

ArtKrist

PUBLISHER / VYDAVATELSTVÍ
Miloslav Krist - ARTKRIST

ISBN 978-80-905499-7-5